

[LT]

Savo darbuose varijuoju lietuviško peizažo tema. Mane domina Lietuvos gamtos paprastumas, kuriame ir slypi visas jos grožis. Darbuose rodau momentus iš savo pasivaikščiojimų po man brangias vietas Lietuvoje, kurias aš pažįstu nuo pat vaikystės. Į šias vietas sugrįžtu du ar tris kartus per metus – tai susitikimas tarp mano dabartinio suaugusio žmogaus žvilgsnio ir vietovės, kokia ji yra dabartyje. Šis susitikimas yra prisisunkęs mano prisiminimų. Žiemos serija, kurią jums pristatau, yra iš ciklo „Fragmentuotas pasivaikščiojimas“.

Lietuvos peizažas – paprastas, plokščias, tuščias, išsitęsiosios erdvės su ežerais ir miškais, reta bei nematoma gyvūnija, pastatai, apleistos konstrukcijos ir kaimai, nebegyvenami namai ir trobos, palikti niekam nebereikalingi daiktai. Šiame paprastume ir slypi visas grožis bei stiprybė: keletas tiesių linijų – stulpai, medžių kamienai, kvadratas ar elipsė – tai ežeras, trikampis – apleistos trobos stogas, besidriekiantis kelias per laukus, horizonte miško linija, danguje keletas minkštų debesų.

Šiuos darbus kūriau dar būdama Paryžiuje, tad jie yra intymiai susiję su nostalgija ir sentimentais, kuriuos sukelia savo šalies, krašto ilgesys, kai tu būni kažkur labai toli ar tiesiog nutolęs. Dėl to peizažas man kartu yra ir prisiminimas būtojo laiko, praleisto Lietuvoje. Žiūrovas per mano tapybos darbus bei piešinius vaikščioja po mano „vidinius“ peizažus, kurie varijuoja savo forma, atstumais bei sava atmosfera. Tai mano vidaus, bet tuo pačiu ir realūs peizažai.

Pasitelkdama nedaug priemonių ir detalių išreiškiu erdvę, tūrį ir atmosferą, naudoju paprastus, abstrakčius, kartais pasikartojančius teptuko judesius. Drobės dengtos tik pirmu dažų sluoksniu – šitai man leidžia išsaugoti baltos drobės persišvietimą, kuris sukuria šviesą mano tapybos darbuose, tad paveiksluose lieka daug atmosferiškumo, erdvės ir gaivumo. Dažų nuvarvėjimas sukuria vertikalų ritmą. Tarsi medžių šaknys ir tirpstantis paskutinis pavasario sniegas. Peizažus kuriu pasitelkdama įstrigusių gamtos motyvų piešinius, kurtus pagal jų fotografijas. Ne tiesiogiai iš natūros ar studijinių etiudų, o kaip viziją, per distanciją nuo objekto.

Konkursui siūlomas darbas „Smėlio kalva – pavasaris“ vaizduoja tik ką nutirpusį sniegą, ir tai, kas išnyra iš po sniego puošnaus apdangalo: trūnijančios padangos, šiukšlės ir visa kita. Kurdamą gamtos neidealizuojau, rodau tokią, kokia ji yra, bet ir nemoralizuojau – kiekvienam jau savos mintys, asociacijos, kurias sukelia ši padanga. Man ji yra Lietuvos peizažo neatsiejama dalis. Detalė, sukurianti tam tikrą specifinę atmosferą. Čia atvaizduojamas Pažaislis – Kauno marių skardinga pakrantė, pliki medžiai bei nuo rudens likę ir išlikę rusvi, nukritę medžių lapai.

[EN]

The aim of my art works is the theme of Lithuanian landscape. The simplicity of nature – this exposes beauty and encourages my interest. In my art works I demonstrate the moments of my walks through the precious places in Lithuania, which are known for my heart from the childhood. I come back to these places two or three times per year and this create the meeting between my current live look and those places as they are at the present day. This meeting is fulfilled with my memories and sentiments, arising from the impression of the childhood. The winter sights, I offer for you, is the part of “Fragmentuoti pasivaikščiojimai” (“The Fragmented walks”) set.

The landscape of Lithuania: simple and full of emptiness, fulfilled with wide, quite spaces, covered with lakes and forests, invisible, just slightly perceptible, wildlife and the silhouettes of abandoned collective farms, old houses. This silence reveals impression and strength – several strict, straight lines as pillar or tree, square or ellipse – it is deep lake, triangle – the roof of abandoned farmhouse, few strokes of stretching path through the fields, the line of the forest in the spotlight and several soft clouds...

I created the set of the “Fragmentuoti pasivaikščiojimai” (“The Fragmented walks”) in Paris, so they are intimately related with the nostalgia and sentiments, which arise from the grief to the home, when you choose to be away from or became distant emotionally from something precious to your soul. So the landscape is my memory from the moments I had spent in Lithuania. The viewer through my art works may walk in my personal and intimate sights and landscapes, which ranges in forms, distances and homey atmosphere. These landscapes are both internal and real.

With few tools and elements I express the space, volume and atmosphere, I use slight, abstract and sometimes repeatable moves of brush. Canvas are covered only with the first layer of paint and this allows for me to save the highlight of the white canvas, which creates light in my art works and leaves a lot of coziness and freshness. Vertical rhythm rises from the trickling of the paint. Just as the roots of the trees and melting last snow of the spring. I reflect sceneries from the small paintings of nature, recording memorable moments, or even use double layer reflection and create sketch from the photography. Not directly from the nature or the etude in the studio, but as the vision, with distance from the object.

The art work I offer for the contest – “Smėlio kalva – pavasaris” (“The hill of the sand – the spring”) – figures the just melted snow and everything, what dive out from that splendid cover: wracking tires, rubbish and else. I do not idealize the nature, just demonstrate as it is. And I do not moralize – it is the choice of every viewer to have or not to have their thoughts or to create associations from the sight of that tire. For me it is integral part of the landscape of Lithuania. It is the element, which creates the specific atmosphere.

There is represented “Pažaislis” – the scarp of the Kaunas Reservoir, naked trees and hazel leaves, fallen down, left and survived through the autumn.

[LT]

Kūrybinė biografija

Mykolė Ganusauskaitė gimė 1987 spalio 6 dieną, Kaune. 2007-2013 gyveno Paryžiuje. Nuo 2013 gyvena ir kuria Lietuvoje, Vilniuje.

1998-1999 mokėsi Kauno dailės gimnazijoje. 1999-2006 baigė Čiurlionio menų mokyklą, tapybą. 2006-2007 mokėsi Vilniaus Dailės Akademijoje, freską-mozaiką. 2007 išvažiavo studijuoti į Paryžių. 2007-2008 mokėsi privačioje Paryžiaus dailės mokykloje "Prep'art". 2008-2013 studijavo Paryžiaus aukštojoje vaizduojamųjų menų mokykloje (ENSBA), kur įgijo Bakaluro ir Magistro diplomus.

Surengė penkias personalines tapybos darbų parodas, dalyvauja kolektyvinėse parodose, veda kūrybines dirbtuves. 2013 metais laimėjo Jaunojo Tapytojo Prizo konkurse antrąją vietą.

Darbuose varijuoja lietuviško peizažo tema. Dailininkę domina Lietuvos gamtos paprastumas, kuriame ir slypi visas jos grožis. Peizažas menininkei tuo pačiu yra ir prisiminimas būtojo laiko, praleisto Lietuvoje, bei nostalgija vaikystei ir gimtinei. Tai vidiniai, bet tuo pačiu realūs peizažai.

[EN]

Creative biography

Mykolė Ganusauskaitė was born in 1987 October 6, in Kaunas, Lithuania. 2007-2013 lived in Paris. From 2013 lives and creates in Lithuania, in Vilnius.

1998-1999 studied in Kaunas Art Gymnasium, 1999-2006 has finished M.K. Ciurlionis Art School, painting section. 2006-2007 studied in Vilnius Art Academy, fresco. 2007 moved to Paris. 2007-2008 continued studies in the private art school "Prep'art". 2008-2013 studied in the National School of Fine Arts in Paris (ENSBA), where she has finished bachelor and master degrees.

Have done five personal exhibitions, is participating in collective exhibitions and making workshops. 2013 was one of the winners at Young Painter Prize contest (second prize).

Her subject is lithuanian landscape. She's interested in the simplicity of Lithuanias nature, there is all its power and beauty. At the same time the landscape is a reminiscence of the past time, that the artist has spend in Lithuania, also nostalgie for her childehood and for her native counrty. It's personal but also realistic landscapes.

<http://www.mykole.com/>